

Allahelgons dag Årg 1 - Saliga de fattiga!

Visst är det så att människor oftast värderas efter prestationer, hur man lyckats, vad man kan. Och när vi själva bedömer oss efter samma måttstock, förmår vi inte leva upp till den mall som förväntas. För att nu inte tala om hur omöjligt det kan kännas att duga inför Gud, den fullkomlige, när man börjar ta honom på allvar.

På Allhelgona möts vi av Jesu berömda saligprisningar. Som vanligt vänder han upp på ner på våra föreställningar. Sina åtta saligprisningar börjar han med orden: "Saliga de som är fattiga i anden". Hur kan det vara något positivt att vara fattig, känna sig tom?

Jag brukar tänka mig bilden av en flaska. Att försöka fylla på en redan full flaska är ett hopplöst företag. Var skulle det nya få plats? Hur mycket man än håller på, rinner det ändå bara av. Först när flaskan är tömd på det gamla, kan den ta emot de nya som någon söker hälla på.

Gud vill hälla på! Det är nog inte hos honom spärren sitter. Men han får sällan möjlighet så länge vi är nöjda med vårt eget, och håller upp med det. Det är först när det egna håller på att ta slut, som de nya möjligheterna öppnar sig.

Så ge inte upp detta med Gud, därför att du tycker att du inte duger, inte förstår, har misslyckats alldeles för ofta och för länge. Det är inte att det är kört, därför att du just nu känner det som om Gud vore ljusår långt bort. Tvärtom - nu är möjligheterna som störst. Stå dina tomma händer mot Gud. Be. Låt honom få tala genom saligprisningarna och andra gudsinspirerade ord i Skriften. Ta gärna hjälp av församlingens gudstjänst och andra kristna. Det handlar inte om att din kyrklighet skall bli den prestationen som gör dig förtjänt av Guds välsignelser. Det handlar om att i sin egen tomhet finnas till hands och öppna sig, där Gud fyller på.

Saliga de fattiga i anden - dem hör himmelriket till!

Hela himmelriket…

Åke Reinholdsson